

„EDINOST“
 izhaja po trikrat na teden v šestih iz-
 danjih ob torekah, četrtekih
 in sobotah. Zjutranje izdanje iz-
 haja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7.
 uri večer. — Obojno izdanje stane:
 za jeden mesec f. 1.—, izven Avstrije f. 1.50
 za tri mesece 3.— 4.50
 za pol leta 5.— 7.—
 za ves leto 12.— 18.—
 Naredbine je plačevati naprej na naročbe
 kraz priložene naročnine se sprava na
 zbiru.
 Praznične številke se dobivajo v pro-
 dejalnicih tobaka v Trstu po 3 nvd.
 izven Trsta po 4 nvd.

EDINOST

Oglaš se vsakom po tarifu v politiki; za
 umlevo s debelimi črkami se plačuje
 preost, kolikor obsega novinski vrst
 Poslana, ovrtnice in javne zahvale,
 mači oglašit. št. se računajo po pogod o

Vsi dopisi naj se pošiljajo uradno
 alica Caserma št. 15. Vsako pismo me
 biti frankovano, ker nefrankovano se
 sprejemajo. Rokopisat se ne vračajo.

Narodno, reklamacije in oglaš spre-
 jema upravnštvo ulice Molice, piš
 solo št. 2. II. nadst. Naročnija in oglaš
 je plačevati loce Trst. Odprto reklama-
 cije so proste poštnine.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

„V edinosti je moč“.

Obmejne pokrajine v dež. zboru kranjskem.

Posl. Ivan Hribar je v seji od minelega ponedeljka dež. zbora kranjskega utemeljeval nastopni svoj predlog za obrambo ustavnih pravic naroda slovenskega:

„C. kr. vlada se pozivlja, takoj storiti vse potrebno, da se bode varovale slovenskemu, oziroma hrvatskemu prebivalstvu na Kranjskem, Štajerskem, Koroškem in Primorskem v ustavi zajamčene mu pravice, in da se štiti to prebivalstvo nasilstva večine, kjer je vsled manjšega števila v deželi ali pa vsled umetno prikojenega volilnega reda v zakonodajnih zborih v manjšini.“

Govornik je izvajal: da pritiskata proti Slovencem na jedni strani brezobzirni Nemec, na drugi strupeni Italijan. Jedina zaveznika slovenskega naroda v tem trdnem boju sta pravica in domoljubje. Vlada pa gleda na ta silni boj kakor Nero v areno, čakaje, da zadoni „Moritari“. Bratje gledajo na nas in pričakujejo pomoči, ker zlasti zdaj silno pluskajo valovi političnih strastij. Nemci so radi jezikovnih naredeb začeli velikanski boj proti Slovanom in pridružili so se jim tudi Italijani. Slovenski bratje se bore junaško. V Gradcu, kjer osem poslancev zastopa skoro pol milijona prebivalstva, so slovenski poslanci izpostavljeni insultom poslancev in galerije. Nič boljše, prej slabše se godi slovenskim poslancem v dež. zboru koroškem, a naravnost grozno je, kar se godi v Pulju. Galerija vlada tam vsu zbornico in te z dovoljenjem dež. glavarja. Slovanske poslance zamahuje in sramoti, celo pljuje v zbornico. (Velik nemir. Klici: Škandal! Sramota!) Vladni zastopnik gleda vse to mirno in niti na misel mu ne prihaja, da bi vzel slovenske poslance v zaščito. (Posl. Kalan: V svoji pravičnosti!) V naših žilah se pretaka mirna kri, ali ti dogodki so jo razgrelji in imajo trajen učinek. Slovenski poslanci v tej zbornici so začeli iskati one momente, kateri jih združujejo in našli so se v ljubezni, da bodo mogli skupno nastopati. (Živahno pritrdjevanje.) Morda

bode prigovarjal kdo, da prestopame s tem delekrog dež. zbora kranjskega. Ali to prigovarjanje ne velja, ker mi ne dopustimo nikdar, da bi postal deželni zbor kaka glavna skupščina kake kmetijske družbe. Koder imajo Nemci večino, povsod so se oglašili proti jezikovnim naredbam in tudi mi ne odnehamo toliko časa, dokler ne dobimo tistih pravic, katere nam gredo. (Živahno pritrdjevanje). Slovenci živimo na Kranjskem v kompaktni masi, a vzlic temu smo še daleč od tega. Na netranji uradni jezik še nismo mislili, dasi ga imajo n. pr. Italijani, a niti s slovenskim občinstvom se povsod ne uraduje in ne občuje slovenski. Glede šolstva smo na slabšem, nego vsaki drugi narod in celo v ljudske šole se nam usiljuje nemščina. Glede srednjega šolstva smo še jako malo dosegli. Mnogo je tega kriva vlada, mnogo pa tudi prejšnji deželni odbor. V še slabših razmerah žive zunajkranjski Slovenci, zlasti slabo se jim godi na Koroškem, v Trstu in v Istri. Na Koroškem imajo Slovenci dve nepopolni slovenski šoli in ni jedne popolne slovenske šole. Ako se ne zajezi delovanje dež. šolskega sveta štajerskega, bo slovenska šola na Štajerskem kmalu samo reminiscenca. v Gorici in v Trstu je vlada glede šole absolutno kapitulirala pred laško predrznostjo. (Posl. Kalan: Kakor vselej!) Te temne barve postanejo še temnejše, ker vlada ne gleda le kladnokrvno, kako Lahi in Nemci divjajo proti Slovencem, ampak jih še podpira. Naša dolžnost je, da sedaj, ko Lahi in Nemci besne proti Slovencem, povzdignemo svoj glas v obrambo zunajkranjskih rojakov. Ravno te dni je bilo čitati razglasev, kako je država leta 1848 klicala Slovence in Hrvate na pomoč proti sovražnikom. Pol stoletja je minulo od tadaj, a kaj je storila vlada? Tistim, proti katerim je takrat klicala na pomoč, daje tlačiti in uničevati tiste, ki so jej pomagali. To mora obuditi dvom, ali dobi zvestoba tudi plačilo, ali ni zvestoba povod misli, da se na zveste državljane ni treba ozirati. V interesu države, ki nas je kr-

vavo potrebovala, kličemo vladi, naj uvede ravnopravnost! Pet jej je odkazana. Kakor varuje na Češkem Nemce, tako naj varuje slovenske manjšine zunaj Kranjske! Le če se izvede v osnovnih zakonih zajamčena ravnopravnost, se okrepi država in bodo mogli vsi narodi složne delovati na pre-evit monarhije. (Živahno odebravanje.)

Govornik je predlagal, naj se smatra predlog nujnim in naj se o njem razpravlja takoj, čemur je zbornica pritrdila. (Zvršetek pride).

Glas iz zelene Štajerske.*

(Izv. dopis.)

Veleccenjeni gospod urednik! Vaš list je že naznanil za vse Slovenstvo, zlasti pa za nas obmejne, v hudih borbah vzdihujoče Slovence, veselo vest, da sta oba narodna kluba v deželnem zboru kranjskem, sklenila premirje ter bosta odeslej v vseh narodnih vprašanjih postopala skupno, da kranjsko nemštvo, ki je na sredi otlo, okrog ga pa nič ni, ne bo več jezicek na tehtnici. Zajedno sta se zavezala kluba, da bosta delovala pri „svojih volilcih tako, da se ublaže sčasoma nasprotja in prenehajo tako strastni, v precejšnji meri čestokrat osebni spopadi, kakoršnih je bilo v zadnjih letih na Kranjskem — preveč!

Odkar se je oglašila prvokrat v slovenski javnosti deviza: „Sprava na Kranjskem!“, pisalo in govorilo se je o njej veliko sem in tja, za in proti. Že iz teh različnih glasov, ki so si bili včasih v diametralnem nasprotju, je lahko sklepati, da je pomenila „sprava“ raznim domoljubom nekaj povsem različnega. Misleci ljudje v obeh taborih, v naprednem in konservativnem, so pač vedeli v naprej, in so še vedno trdno prepričani, da si „sprave“ ni misliti tako, da bi odslej smeli

*) Povdariti moramo, da se ne strinjamo z vsemi izvajanjmi gosp. dopisnika, zlasti ne z njega sodbo o „glasovih“ v „Slov. Narodu“, kajti ravno iz vrste narodne stranke smo dobili mi migljaj, da bi bilo bolje za stvar, ako bi novine manje pisale o njej. Temu migljaju smo se tudi pokorili. Op. ured.

PODLISTEK.

Prednja straža.

47

ROMAN.

Poljski spisal Boleslav Prus. Poslevenil Pedravski.

Hlapec je čutil, da je slab pestun, toda stroka ni dal iz rok. Pejedel je sam urne nekoliko žlic kaše, ostale pa pustil v skledi, zavil siroto v suknjo ter odšel z njo na prenočišče v konjski hlev.

Ko je ustupil tam, je jeden konjev zarezgal, drugi pa v temi obrnil k njemu glavo ter jel vohati stroka.

„Le pozdravita jo!“ je dejal Ovdar. „Prišel je k vama novi konjar, ki še biča ne more obdržati v roki. Ha!... ha!...“

Zunaj je deževalo neprestano. Vrata v hlev so se zaprla in vse je utihnilo. A ko je Polž ustupil čez nekaj časa iz sobe, da bi pogledal kako vreme je, zdelo se mu je, da čuje Matijca smrtati v hlevu.

„Že spita“, je zamomljaj gospodar.

Na to je pogledal na nebo ter se vrnil v vežo.

„Kaj, ali boče siroti tam dovolj teplo?“ je vprašala gospodinja moža.

„Že spita“, je odvrnil on.

V vratih je zaškripal zapah, a na ognjišču detleval ogenj ter ugasnil naposled. Bilo je že pozno. Petelini so že odpeli polnoč; Burek je zalajal, predno se je skrnil pred dežjem pod vez, in v hiši so zaspali vsi.

Takrat so tiho zaškripala vrata konjskega hleva in skozi nje se je pririla neka senca. Previdno je smuknila mimo stene ter stopila v kravji hlev. Bil je Matija. Tu je vzel izpred suknje jokajoče dete ter je priložil kravi k vimenu.

„Sesaj sirota“, je zašepetal, ker te je zavr-gla lastna mati. Sesaj!...“

Čez malo časa se je čulo v hlevu slabotno mlaskanje. Dež je padal neprestano.

VI.

Železnico bi imeli na vsaki način graditi na pomlad in napoved tega dogodka je povzročala v vasi gibanje. Po zimi so namesto bajk pripovedovali o neznanih ljudeh, ki so hoteli kupovati pe-sestva od kmetov; pa zopet o revnem kmetu, ki je prodal griček gromeza ter kupil zanj deset o-ralov najboljšje zemlje, ali o nekih židih, ki so se nastanili v trgu, v krčmi in v mlekarni.

V decembru se je povrnil grajščak iz svojega poletnega sprehoda in takoj se je raznesla novica, da namerava prodati posestvo. V resnici pa je grajščak, kakor nekdanj, le sviral na orgljah, ka-

dar so ga grajski ljudje povpraševali: ali je res namerjen oddati svojo dedščino po očetu? Gespa pa je vsaki večer pripovedovala svoji sobarici, kako veselo boče v Varšavi, kamor se preselé. Za uro pozneje je sobarica pošepetala te novice pi-sarja, ki bi se imel ženiti žnjo; pisar je je dru-gega dne zarano ponevil kakor nekake tajnost o-skrbniku in kmečkemu vojdu in že opeludne so po vseh hlevih in skednjih ponavljali to novice vsi, razume se: kakor največjo tajnost.

Naposled, proti večeru, je novica dospela v krčmo, iz krčme se je razprostirala po kecah ter naposled odplavala proti trgu.

Polž, večkrat rebetaje na dvoru, je tudi čul one novice ter videl njene posledice. Videl je ter se šudil moči jedne besede: „prodaja“.

V resnici je delala čudeže. Radi nje so hlapci lenušili na delu, radi nje se je eskrbnik od novega leta zahvalil za službo. Radi nje je hujšala tiha in delavna vozna živina, radi nje ginilo snopje iz škednja ter zrnje iz žitnice. Ona je požirala kolesa in konjsko opravo, trgala vešenke in zapahé od postopij, lomila deske ter kole iz pletov. Ona je vsakega večera podila grajsko služinčad v krčmo in ako je bila le nekoliko temnejša noč, spravila nekam kako kekoš, ovco, ali mlajše prase.

(Pride še).

vsi Slovenci imeti samo eno prepričanje, eno mnenje glede političnih, verskih, socialnih, znanstvenih in umetnostnih problemov in zadač. Taka „sprava“, katero more zagovarjati in želeči le narazsoden, naiven žurnalista, bi bila pravi pravcati unicum. Nikdar in nikjer še ni bilo naroda, kateri bi bil brepenel po taki „spravi“, ki bi bil dosegel tako spravo mej svojimi strankami. Taka sprava bi nam ne samo nič koristila, ampak ugonobila bi naš narod, če bi bila sploh kadaj mogoča.

Tako spravo so perhorezirali po našem mnenju vsi protiglasovi v „Slov. Narodu“. In s tega stališča so trdili pisni gotovo pravo; zaradi tega se ni bilo treba baš zgražati nad tistimi glasovi iz občinstva. V naši dobi mora biti vsakomur jasno, da nobena moč, noben interes ne more sklopiti slovenskih strank na Kranjskem tako, da bi bil Dr. Tavčar-Kalan, dr. Krek-dr. Slanc itd. Voditelji obeh strank so tako trdno prepričani o tem, kakor mi, in o prenehanju bistvenih, načelnih razlik, katere tvorijo duševno obzorje in svetovno naziranje členov obeh strank, ne more biti govora nikdar, če bi se mej sabo še tako ljubeznjivo prepričevali in poučevali in nagovarjali, kakor nasvetuje „Slovenec“ svojim pristašem, bržkone „brez upa do zmage“.

Kar pa se je moglo in v sedanjih dobi moralo doseči, in kar so, če se ne motimo, zagovarjali in tržaški rodoljubi, — mi se čudimo le, da se je rabilo toliko časa za to, kar se je sklenilo, je: skupno nastopanje vseh slovenskih poslancev v borbi za narodne svetinje celokupnega naroda slovenskega; je jedinstvo in solidarnost glede taktičnega postopanja v sedanjih za Slovane toli opasni dobi v vseh vprašanjih, katera se tičejo našega narodnega obstanka, naše narodne bodočnosti. In to ni nič čudnega, niti nič posebnega, nič izrednega! Za tako spravo mora biti vsakdo, kedor ima v prsih srce za svoj narod in njegov obstanek!

Ako se družijo klerikalec Ebenhoch z Schönenerjem, krščanski socialist Lueger z nemškimi framazoni-nacijanalci, kateri so o zadnjih nemirih v Gradcu bombardirali cerkvena okna; ako so vse nemške stranke edine v boju za hegemonijo svojega naroda, za brezpogojno odpravo vseh jezikovnih naredb in za nemški državni jezik: zakaj ne bi na naši strani roko v roki marširali Tavčar in Kalan, Hribar in Žitnik, Slanc in Krek itd.? Nam se je treba braniti za življenje in smrt, in ta bitka zavest nas mora družiti v skupen, zmagonosen odpor!

V tem zmislu si gotovo želé trajne sprave vsi Slovenci. Da se je pa Nemci bojé, kaže dopis iz Ljubljane v „Grazer Tagblattu“, kjer se pruje župan Hribar, ker je baje s to spravo svojemu narodu začel kopati grob. Lepo spričevalo, da je postopanje kranjskih rodoljubov edino pravilno in hasnovito za naš narod!

Sklenjeni kompromis bo imel tudi, česar pričakujemo in upame za gotovo, dobrih posledic za polemike v naših političnih dnevnikih, za vse javne življenje na Kranjskem sploh. Pred vsem se naša glavna dnevnikarja ne bosta več ravšala v takem vaškem žanru, kakor doslej! Kritikuje se, a ne zabavljajte in ne grdite pe krivici oseb! „Tagespost“ in „Grazer Tagblatt“ sta si tudi politično nasprotna lista, pa nikdar ne mečeta drug na drugega pelen ali celo blata. Zlasti se obračamo na adresu „Slovenskega Lista“ in sme uverjeni, da ne najdemo več v njegovih predelih tistih nedelikatnih napadov na osebo dr. Tavčarja, kateri so se nam res često studili. Sedaj mora biti i „Slovenski List“ toli lojalni, da prizna, da dr. Tavčar ni „nemškutar“, „izdajica“ itd., česar seveda tudi prej razsodni ljudje „Slov. Listu“ niso verjali. Če je bil dr. Tavčar dve leti v „zevi“ (?) z baronom Schwegeinom in s pristaši, je pa za to prej več nego dvajset let delal za svoj narod, gotovo toliko, kolikor uredniki „Slov. lista“, kateri pa imajo gotovo najboljšo voljo.

Kar pa je glavno, — je to, da dr. Tavčar — v svojih velikih, duševnih zmožnostih, katere je javno priznal sam dr. Lampe, pri svojem krepkem zdravju, — gotovo steri še marsikaj za napredek našega milega naroda. S „kritikami“, kakor smo jih nahajali doslej v obeh ljubljanskih dnevnikih, in v „Slov. Listu“ — od začetka nam je bil ta list simpatičen, a pozneje se je prelevil v

prehudega rabulista — se jemlje veselje do javnega življenja, kar je zelo nevarno ravno nam Slovincem iz lahko razumljivih vzrokov. Torej: videant uredniki!

Uverjeni, da govorimo iz srca vsem Slovincem, kličemo milim nam bratom v središču naše domovine: Naprej v boje za Vaša in naša prava! Bodite jednega srca in jedne misli napram sovražnim nakanam naših stoletnih tlačiteljev. Podpirajte nas ob periferiji, kjer je nevarnost velika! Dr. M.

Deželni zbor istrski.

XIV. seja dne 23. februarja 1898.

(Dalje.)

Deželni glavar je priobčil, da je sv. Oče odgovoril na čestitke, de poslano mu od deželnega zbora in da se seje od petka udeleže tudi odposlanci vlade v šolskih stvarih. Potem je prečital ministerski dopis, s katerim se priobčuje cesarski odlok o uvičenju zaključka deželnozbornske večine, ticočega se razpravnega jezika zbornice. Slednjič je prijavilo finančno ministerstvo, da ne more dovoliti zaprošenega reka za napovedbe osebne dohodarine.

Posl. Laginja in tovariši so stavili nastopno interpelacijo, katero je dal predsednik prečitati samo v italijanskem jeziku:

Iz zapisnika, sestavljenega na c. k. okrajnem sodišču v Vodnjanu dne 2. novembra 1897. št. 6149 o razdelitvi kupovine bivšega fevda Rakalj-Barban, je razvidno, da c. k. davčni urad v Vodnjanu ni iztirjaval od bivših lastnikov skozi dolgo vrsto let ničesar od pristojbin osvobojenja (competenza di affrancazione), odmerjenih odlokom deželnega komisarijata dd. Trst 26. septembra 1870., št. 5207. L. A. C. na gl. 1077. 54, da si se je vsaj od leta 1882. imelo iztirjavati vsako leto samo sedem od sto od ene svote in da si lastniki bivšega fevda dobili od zemljske odveze vsaj 20.000 gl. glavnice čistega in skozi mnogo let 5% interese na isto. Dolžniki so italijanski podaniki.

Temu nasprotne pa je c. k. urad v Vodnjanu v tem času uprav neusmiljeno iztirjaval od domačega ljudstva zaestanke na davkih in pristojbinah in je nakladal naredu ogromnih eksekutivnih stroškov; tako dela celo tudi v tem letu, ko ljudstvo v resnici nima niti kaj jesti, kakor kaže — med mnogimi — nastopni slučaj. Kalebčić Ivo tu pok. Paškva iz Gulčane je davčni eksekutor zaplenil in odnesel za 4 gl. — krpicu stanine, katere si je prihranil, da bi megal svojim otrokom tu pa tam zabeliti turščino polento ali kašo, da si je Kalebčić v zadnjih dveh letih plačal kakih 150 gl. davkov in pristojbin od svoje kmetije in za svojega strica, s katerim živi, ter za mladoletnega Miho Kalebčića, kateri poslednji v vejski službi cesarja.

Ozirom na tako postopanje, proti kateremu se poslanci hrvatskega in slovenskega naroda pritožujejo že leta in leta, prisiljeni so zopet — do vprašanja na c. k. vlado:

1. Je-li znano visoki c. k. vladi, kako se v sednem okraju vodnjanskem, in tudi drugod po Istri, tudi letos neusmiljeno iztirjavajo od domačega naroda davki in pristojbine?

2. Je-li znano c. k. vladi, da med tem, ko se od domačega kmečkega ljudstva neusmiljeno iztirjavajo davki in pristojbine, se prizanaša bogatašem in k temu še podanikom tujih držav?

3. Kako dolgo hoče vlada dopuščati, da se bodo tako plačevale muke in zasluge slovenskega prebivalstva Istre za to monarhijo in njeno celokupnost?

Palj, dne 23. febr. 1898.

Dr. M. Laginja, Kozulič, Jenko, Mandić, Kompere, Spinčić, dr. M. Trinajstič, dr. Stanger, dr. D. Tinajstič.

Vladni zastopnik je odgovoril na te na več interpelacij.

1. Na interpelacije posl. Kompere in drugov je odgovoril glede šole v Plavju, da interpelant zahteva preveč, kajti po njegovem bi morale biti v oddaljenosti 4 kilometrov tri šole, ter da vlada ostaje pri tem, da se ustanovi dvorazredna ljudska šola v Škofiji in da ne misli ustanoviti šole v Plavjah. (Na Škofiji je zistemizirana šola, a nima

šolskega poslopja; v Plavjah je šolsko poslopje, a tu nočejo zistemizirati šole. Taki so odošaji! Ni čude, da so najzagrizeniji Italijani odobrevali ta vladni odgovor z vskliki: *Jak e dobro! Al-le-lu-jali!*)

2. Posl. Chersich je odgovoril glede šole v Nerezinah, da se je Hrvatska šola za sedaj namestila v šolskem poslopju, dekler se ne uredi drugače in primerno.

3. Posl. Kompere in tovarišem glede dopisovanja pol. oblasti v Kopru se slovenskimi občini, da občine niso zahtevale slovenskega dopisovanja. (Torej slovenske občine morajo se le zahtevati kaj takega?) ter da nima osobja, ki bi znale uredovati slovenski Polagoma da se že vzgoji tako osobja. (Bi se bilo moralo že davno.)

4. Posl. Kompere in tovarišem glede novačenja v Kopru, da ni nikakega razloga za novačenja izven Kopra; sicer pa v okolici tudi ni primernejših posopij za to. (Pride so.)

Politiške vesti.

V TRSTU, dne 2. marca 1898.

Zasedanje deželnih zborov se nagiblje k zatonu. Včeraj so se zaključili deželni zbori kranjski, koroski in selnograški. O triaskem čitamo danes v raznih listih brzejavke korespondenčnega biró, da je deželni glavar pisanim potom prijavil poslancem, da je ta deželni zbor razpuščen. De tega hipa, ko pišemo te le vrstice, ni ničesar znane nam o kaki taki naredbi. Velitve so se vršile še le lanskega leta, a izza letošnjega zasedanja ne vemo nikakega dogodka, o katerem bi mogli misliti, da je zadosten vzrok sedanjih vladi za tako radikalno odredbo. Utegne biti torej opravičeno mnenje, da se je korespondenčnemu biró ukradla le mala pogreška, da se je utihotapila besede „razpuščen“ mesto zaključen. Sedaj zboruje jedino še deželni zbor češki in še ta zapre svoja vrata že v tem tednu — O zaključni seji deželnega zbora kranjskega govorimo na drugem mestu.

Deželni zbor kranjski je najvrudneje zaključil svoje zasedanje: v znamenju zločnega dela in slovenske vzajemnosti. Dež. odborniki dr. Tavčar in namestnik Majaron, ki sta bila svojedobno izvoljena s pomočjo nemških glasov, sta odložila svoji mesti in sta bila v ponedeljek v večerni seji zopet izvoljena vsemi slov. glasovi. V večerni seji je ta dež. zbor dovolil kakor prispevek za gradnje poslopja slovenskega vseučilišča svoto 250.000 gl. Vseučilišče naj bi se imenovalo „vseučilišče cesarja Frana Josipa I.“ Dalje je dovolil deželni zbor kredit za dve ustanovi po 800 gl. na leto za tiste pripadnike slovenske narodnosti, ki bi se hoteli habilitirati na modroslovni ali pravoslovni fakulteti kacega avstrijskega vseučilišča, in ki bi se zavezali, da vsprejme profesorska mesta na bodočem vseučilišču v Ljubljani. Konečno sta se vsprejela načrta za spremembo vol. reda za Ljubljano in za dež. zbor.

K položaju. Najnoveje vesti trde, da se državni zbor snide dne 15. marca. Zboroval pa bude le kratko časa, kakih 14 dni. Izvoliti mu bude izvolitev predsedstva in členov v delgacije.

Današnjemu „Mattinu“ brzojavljajo z Dunaja, da se pripravljajo Nemci na najhuje borbo ter da hočejo zapričiti zopet tam, kjer so nehali pred zaključenjem državnega zbora: z obstrukcijo. To svojo taktiko da hočejo nadaljevati tako dolgo, da bodo odpravljene jezikovne neredbe, da se razveljavi prepoved uošjenja dijaških zaskov in — da se zruši večina. — Za sedaj ne žele drugega nemška gospoda? Le dvojno bi utegnulo priti vmes, ki bi preprečilo Nemcem pot do uresničenja teh „skromnih“ zahtev, in sicer: a) morda pride večni čudna misel, da ne treba ravno, da bi kapitulirala pred manjšino, in b) utegne nemški gospodi vlada zaleputniti pred nosom državnozbornska vrata. Ravno ta poslednja eventualnost je prav blizo verjetnosti že po gori rečenem in potrjuje to tudi današnje poročilo, da ostanek ministerstva Gautschevega v tem jubilejskem letu ne bude nimalo odvisen od parlamenta, ampak jedino le od okolnosti, da-li Ogrji privole v podaljšanje nagodbenega provizerija. Neko nadaljaje poročlo potrjuje to vest pristavkom, da se baren Gautsch že resne pripravlja za slučaj, da se parlament pokaže

nezmogoča za delovanje. To bi bil odgovor na nemška zaganja z obstrukcijo. Žalosten odgovor. Prekletstvo onim, ki izživljajo take odgovore!

Berolinska Kreuz-Zeitung — avstrijskim Nemcem. Ta list piše v svojem izdanju od 1. t. m.: „Če hočejo avstrijski Nemci, da bodo imele njihove nade kakovo perspektivo za uresničenje bodisi prej ali slej, potem se jim ne more pripočeti nikdar zadosti, naj se odresejo ekstremnih elementov. Nevarnost, ki jim preti radi izgube zemlje na Češkem, je zelo neznatna v primeri z nevarnostjo, katera jim preti po zvezi s takimi elementi.“

Občevanje z ljudmi, kateri nočejo odstopiti od javnih protivladarskih manifestacij, storjenih v dež. zboru Češkem, provzročila Nemcem nenadomestljivo škodo. In to občevanje vzbuja nevoljo tudi pri onih, ki bi sicer pripoznali nemške želje opravičenimi ter daje celo orožje v roke — nasprotnikom.“

Berolinski konservativni list je gotovo prav pošteno mislil se svojim nasvetom. Ali zastoj je tratil črnilo in čas: nemška nřesa so gluha sedaj za take nasvete.

Različne vesti.

Alleluja! so vsklikali italijanski deželni poslanci v seji deželnega zbora istrskega dne 23. februarja 1898 l. po Kristovem rojstvu. Alleluja je vsklik največje radosti in blaženstva. Ko se mu je porodil Odrašenik je vsklikalo človeštvo: alleluja!

Kaj se je dogodilo vendar, da je vzbudilo toliko radost v laskih srcih? Vidite, dragi čitatelji: vsa zgodba je jako priprosta in vendar pretresljiva. Davčna občina Plavje, okraja koperskega, želi šole v svoji vasi. To menda ni nič slabega. Ponudila se je celo, da v dveh letih sama sezida povsem primerno šolsko poslopje. To je bilo menda celo jako častno za to davčno občino.

V letu 1893, dne 21. decembra, je na lice mesta došla šolska komisija tudi vsprejela to ponudbo davčne občine Plavje. Tudi zastopnik vlade v tej komisiji je pritrđil temu. Na besedo tega gospoda se je sezidalo šolsko poslopje, ki odgovarja vsem zahtevam šolskega zakona. Stalo je gotovo nekoliko tisočev. Tisočev za ubogo davčno občino v Istri! Kedor pozna Istro, ta si lahko misli, kaj smo mislili mi tem vsklikom.

Ko je stalo poslopje, storila je občina Plavje najnaravnejši vseh korakov: prosila je, da se šola sistemizira! A ker se to vprašanje vleče in vleče, interpeliral je gospod poslanec Kompore v seji dne 9. februarja 1898. dež. zboru istrskega.

A v seji je dne 23. februarja je vladni zastopnik odgovoril na to interpelacijo:

Plavčani naj le obdržite svoje lepo, drago, obvednosti vladnih organov sezidano poslopje, toda šole — ne dobe!!

In italijanski poslanci so vsklikali: alleluja! Odrašeni so velike skrbi! Ni se jim bati, da bi tjakoj posijal žarek prosvete! Tega se boje povsodi in vladni zastopnik jim je odvalil kamen od srca. Alleluja!

Ta alleluja, ker se siromašni občini noče izpolniti želja po šoli, po omiki in po prosveti, občini, ki si je radovoljno naprtila ogromnih žrtev v ta plemeniti namen — ta alleluja meče kričečo svetlobe na odnošaje istrske, tako, da kar jemlje vid onemu, ki ni navajen tem odnošajem.

Italijanska gospoda se sklicujejo vedno na spomenike. Tudi v Plavijah so si ustvarili spomenik. Šolsko poslopje, sezidano od siromašnih občinarjev ogromnimi žrtvami — pogažene nade ukaželjnega prebivalstva — in alleluja-skliki v XIX. stoletju vsled izjave vladnega zastopnika, da se v tem poslopju ne ustanovi šola — to je spomenik, pred katerim mora le jokati prijatelj ljudstva.

Večna sramota poslancem, ki ob taki priliki in vsled takih razlogov vsklikajo: alleluja! Sramota jim — ljubiteljem teme in sovražnikom luči!

Ali Bog je pravičen in gotovo odloči tako, da tudi ljubiteljem luči, prosvete naroda, sine: ustajenja dan!

In tedaj bodemo vsklikali mi, navdušeni za sveto pravo in za velike cilje človeštva svoj — alleluja!

Stanje obolele cesaričine-udove Štefanje je bilo včeraj jako resno. Mrlica je dosegla včeraj

popoldne 39 stopinj. Vnetje levih pljuč je nadaljevalo. Pozneje poročilo pravi, da se je bolezen obrnila malo na bolje.

Ne trpe našega jezika! Neki okoličan nam piše: Danes sem bil na magistratu, da plačam nekaj davka. V prostorih občinske blagajne sem zapazil prilepljeno neko naznanilo davčne administracije, sestavljeno v treh jezikih. Italijanski in nemški tekst sta gledala svobodno v svet, slovenskemu pa se nadedli neprozorno krinko, to je, prelepili so ga z nekim drugim italijanskim magistratnim naznanilom. Ni dosti torej, da sami v svojem defokrogu proganjajo naš jezik, ampak ne trpe ga niti na onih redkih spisih, ki jih izdaja državna oblast tudi v našem jeziku. Slovenski denar pa sprejemljejo v svoje blagajne, kakor sem se prepričal sam.

Volitve za občino v Oprtlju! Pišejo nam od tam: Doznali smo, da so volitve za naše občino določene na 14. dđ 17. marca t. l. To smo izvedeli iz zanesljivega vira. Tem bolj radovedni smo, kako hočejo dotične oblasti izvršiti to svojo odredbo. Če je resnica, da bodo volitve že rečene dni, zakaj ni izložena volilna lista? Ali se nameruje izvršiti volitve po stari? Take nezakonitosti si vendar ne moremo misliti, ker:

prvič, je že minilo več, nego štiri mesece od zadnjega brezuspešnega konstituiranja občinskega zastopstva, a po zakonu bi se smele le v roku 14-tih dni voliti po stari listi (dobro bi bilo navesti dotični §, a jaz ga hipoma nimam pri roki) in drugič, ker je lista stara že dve leti, ker je že pred dvema leti potekla zakonita triletna doba sedanjemu občinskemu zastopstvu in takrat že je bila lista sestavljena, a podpisana od okr. glavarstva dne 20. novembra 1896., če se prav spominjamo. Ta lista je bila, italijanski stranki na korist, sestavljena take krivo in zmedeno, da bi je niti ne bilo močje popraviiti popolnoma. Za italijansko stranko je bilo upisanih veliko števil mrtvih in takih, ki nimajo nikaker volilne pravice, ker ali ne plačujejo nobenega davka, ker so že pred leti zgubili sortni patent, ali pa ne posedujejo ničesar. Namesto živih volilcev hrvatske stranke pa so upisani mrtvi, ali celo taki, ki nikdar niso živeli, samo zato, da bi na ta način Hrvatje izgubili dotični živi glas. Italijanom je dobro vsako sredstvo, če je se tako podla, drugače bi njih odgospodarili za zdavnaj. Vseled dejstva, da je bile razglašene pet dni kasneje, nege je bila lista izložena v resnici! so dosegli, da so mogli odbiti večino hrvatskih reklamacij iz vzroka seveda, da so bile izložene „prekasno“. Tako izgleda ta dve leti stara lista in po taki listi naj bi se volilo zopet?! Ali ni to sistematične zatiranje hrvatske stranke?!

Pozivljam torej naše poslance, da ukrenejo potrebno proti takim krivicam!

Jeden v imenu mnogih volilcev.

Laška nesramnost. Pišejo nam: Te dni sem se vozil na Reko, kamor sem moral po svojih opravilih. Poleg mene je bila v vagonu neka družba iz Italije, ki so šli iskati sreče na avstrijsko Reko. Geslo jim je bilo: S trebuhom za kruhom! Človek bi mislil, da je tak človek skromen in da ne bode žalil tam, kjer išče kruha! Kaj še — kakor kaže ta slučaj. Dospeli v Divače smo šli skupno v znano gostilno Obersnelevo. Gostilna je bila polna demačinov. Ko se ti lačni lakoni videli te ljudi in čuli govorec njihovo, jeli se se peniti od jeze in zasramovati našo narodnost: Kvešti že Ruši, ščavi, aššini, per 10 šoldi i te masa, varda che bastoni che i porta, andemo via de kva in take dalje... Ali ni nesramno to? In kaj bi se bilo lahke zgodilo, ako bi bili domačini čuli in dobro umeli te psovke?! Ako demačini nimajo vode v žilah mesto krvi, prišlo bi morda do hudega. A potem bi kričal „Piccolo“ o surovosti Slovencev, o barbarstvu, o mučeništvu Italijanov itd. itd.

Jaz bi bil reagoval proti tej nesramnosti, ali premagoval sem se ravno radi tega, ker sem se bal hudih posledic za demačine.

Neki potnik.

Volilni shod „Tržaškega pedpernega in bralnega društva“ bode v nedeljo dne 6. t. m. v lastnih prostorih via Stadion št. 19. I. nadstropje ob 4. uri popoldne. Na mnogobrojno udeležbo uljudno vabi vse gg. družabnike in družabnice „volilni odsek.“

Nagle smrti je umrl predsinodi cvetličar Venceslav Blaha. Belan je bil na influenci ter je ležal v postelji že par dni. Bile mu je vedno slabši. Par minut potem, ko je prišel k njemu zdravnik z zdravniške postaje je Venceslav že umrl.

V slova. Helena Tomšič iz Postojne je morala predvčeraj popustiti svojo službo pri Antoniji B. Radi tega je gospodična začela tepsti ter jo je peškodovala tako, da je uboga Tomšič morala na zdravniško postajo. Dala si je napraviti zdravniško spričevalo za vsaki slučaj.

Slaba misel se je porodila včeraj v možganih neke mladenke v ulici Erta št. 3. Silema se je odprlo okno v njenem stanovanju v drugem nadstropju in videti jo je bilo, kako se je borila z drugo osebo, ter se je hotela vreči skozi okno. Čedno je pa to, da se je hotela usmrtiti, a je kričala pri tem: „Držite me, drugače se vržem doli.“

Tatvine. Trgovcu Adolfu Schlesingerju v ulici S. Sebastiano st. 1. je smanjkavale večkrat aveš, katere je imel v ozadju svoje štacune. Tatu ni mogel priti nikdar na sled. Včeraj pa se mu je posrečilo to. Skozi okno ozadja štacune zlezla sta dva 10-12 letna pobalina. Ker je nekdo zapazil to, poklicali se redarja, in ko je prišel le-ta, sta pobalina že odhajala se svojim plenom. Redar je mogel ujeti samo 10 in pol letnega Emila Ravee, drugi je zbežal. Ravee je priznal na policiji, da sta tudi prejšnje krati kradla ona dva kar je manjkalo. Odveli so dečka v zapor.

Gostilničarki Alojziji Poli v ulici Media št. 10. so ukradli nezani tatovi 40 litrov vina in družega, v vrednosti 12 glđ.

Elizabeti Fürst, bivajoči v ulici Fico, ukradenega je bilo 38 glđ. perila.

Dominiku M. zmanjkal je predsinodnem zlat prstan vreden 12 glđ.

V ulici Punta del Forno biva lahkomišljena ženska Ana Spongia. Predsinodnem jo je obiskal neki uradnik. Ko se je vračal domov je zapazil, da nima več ure. Vrnil se je iskati ure pa zastoj. Trebalo mu je bilo poklicati redarja, ki je odšel znano na policijo, od koder so je poslali na varno v ulico Tigor.

Grozen čin blaznega. Večkrat je že zblaznel seljak Mirko Nadar v Nagy-Kalocsa na Ogrskem. Nikdar pa ni storil nikomur nič zalega. Dne 23. februarja ga je zopet paprijela blaznost. Tedaj pa je izvel grozen čin. Žena njegova, katero je začel pretepati, mu je komaj zbežala iz rok k sosedu. Ali zblazneli je sledil ženi. Pograbil je debelo poleno ter je začel udrihati z istim po sosedu, dekler se ni zgrudil ta na tla na pol mrtev. Potem je zgrabil žene za kite, vlekel jo je domov, ter je zaprl vrata. Sedaj je nastala med njima grozna borba za življenje in smrt. Ko je žena že omahovala, vzel je nesrečnež še sekuro v roke in je udarjal tako dolgo po glavi nesrečne žene, da so se jej možgani razsuli po tleh. Še ni bile dosti. Že je namerjal poklati tudi svoje otroke, ali v isti hip so lomili v hišo z velikim trudem žandarji, ki so ga hitro povežali in se tako vsaj otroke rešili gotove smrti.

Spretnost in drznost. 28letni ulanski poročnik Rudolf Moser je preplaval v ponedeljek Donavo od Klosterneburga do Korneburga. Donava je široka na tem mestu 380 metrov. Tok vode ga je odnesel za 800 m. niže, od koder je odplaval. Rabil je 10 minut in 10 sekund. Voda ni imela

ZALOGA POHIŠTVA

tvrdke

Alessandro Levi Minzi

TRST

Via Riborgo 21 in Piazza vecchia 2.

Zaloga pohištva in tapetarij vseh slogov lastnega izdelka. Bogato skladišče ogledal, vsakovrstnih slik, žimnic in pogrinjal. Na zahtevanje ilustriran cenik zastojin franko. Naročeno blago se stavlja na parnik, ali na železniško postajo, ne da bi za te računil stroške

alti 3 stopinje R. Na sebi je imel vso opravo. Se-
zul si je le čevlje. Kljub velikanskemu naperu se
počuti dobro.

Novi sodni pravilnik za grajske stvari v uredevnem slovenskem prevodu.

(Dalje.)

Naj lepše od vsega je pa, da rabi g. slove-
nivcu prav pravilno divni naš glagol in da se je
otresel povsem

a) tako zvanega, oči in ušesa žalečega oč-
kanja in ečka nja, rekše vpotrebijavanja pri-
slovnega deležja na oč in eč na pr. ozirajoč,
gledeč na mesti omega na a je in a, na pr. oziraje,
glede. Tudi on se je uveril, da hrvaško-poljsko te
deležje na oč in eč ni dan danes v slovenščini prav
nič drugega, nege pravi pravcati privileg. Take slevi
bi na pr. slovenskega kakoga lista stavek: „opi-
rajoč se na pravna načela, ozirajoč se na zakonite
določbe in uvažujoč vse v ti prepisni zadevi med
strankama obstoječe okolstave, izreče sednik svojo
razsodbo“ v omenjenem prevodu po prilici take-le:
„opiraje se na pravna načela, oziraje se na zako-
nite določbe in uvaživši vse razmere, nastale v
pravni ti stvari med obema strankama, izrekel je
sednik svojo rozsodbo“. — Isto tako očistil se je
g. slovenivec, — in boli mu za to javna hvala in
zahvala,

b) še gršega bom kanja, rekše vpotreb-
ljava dvršnika s pomožnikom biti v izražanje
bodočnosti. Tajepasna ta golazen kviri nam še
vedno našo knjigo, celó knjige izdane v minelem
letu Maticoj Slovenskoj v Ljubljani in društvom
sv. Mohorja v Celovci in nas oddaljuje v tem oziru
prav po nepotrebnem od priprostega našega naređa
in od vseh drugih slovanskih plemen. Dobro znani
jezikoslovec dokazuje sicer še vedno vernim svoj-
jim bravcem na platnicah svojega „Cvetja z vrtev
sv. Frančiška“, da ima dovršni glagol tudi pomen
sedanjosti, a ta dokaz ne posređi se mu nikdar;
zaman mu ves trud njejev*). Njemu se ne
čudimo, da hoče razrešiti nerazrešimi problem
o perpetuum mobile, ker on, odšelnik, vglobil
se je v samostanski svoji kelici pregloboko
v knjige, ne vedno zanesljive, oddaljivši se preveč
od žive govornice vseh slovanskih plemen. Stopi
naj v svet med beneške, brlinske in egerške pri-
proste naše kajkavce, med priproste čakavce,
stokavce, čakavce, čakavce, škokavce in čtokavce,
med njimi naj preživi vsaj nekoliko tednev in
kmalu se prepriča, kako slone na morskih penah
vsi odnesni njegovi nauki in tedaj uvidi tudi sam,
da sta prava pravcata bodočnika oba glagela, njim
samim navedena v poslednjem snopiči omenjenega
„Cvetja“: „jaz se spovem, duhovni oče in se
obdelžim, da sem grešil“, o katerih misli, da
služita tu v sedanjem pomeni, ker trebe ju je pre-
vesti na nemško take-le: „ich werde, ehrwür-
diger vater, nun beichte und mich beschuldigen,
dass itd. Izgovorivši besede: „Jaz se spovem, du-
hovni oče“ je grešnik duhovniku le naznanil, da
se spove, ali da govorimo po ljubljanski, da se
bo spovedal; saj tako, namreč: „Zdaj se
bom spovedal, duhovni oče, da sem grešil z
mislimi, besedami in dejanjem“ itd., učili so nas
melitvice pred spovedjo, pol veka temu nazaj,
skoro vsi naši duhovniki. Le za časa, dokler pravi
grešnik svoje grehe duhovniku, se on spove-
dava, duhovnik pa, ki ga pesluša, spovedava.
Na svojem mestu stoji tore v tej molitvici navedeni
dvršnik: „se spovem“, seveda ne v pomeni seda-
njosti, nego v pomeni bodočnosti. Tako nam pravi
naše uho, ki je prav jedina slevnica, kateri se klan-
jame. To isto stoji glede glagela priporoč
*) Dovršni glagol ima sicer obliko sedanjika,
ali ta navidezni sedanjik nosi v sebi pomen bo-
dočnosti. Dovršni sedanjik, tako pravi slavjanski
naš Martin Matvejevič Hostnik, je bodočnik; to
je občeslovaneka posebnost, to je posebnost tudi
ogromne večine slovenskega naroda. Dovršni gla-
gol ne mora imeti po naravi svoji pomena seda-
njosti. Ker izreča tore uže po naravi svoji bodoč-
nik, ni mu treba v izražanje bodočnosti prav
nikdar in prav nikdar pomožnika biti. — Bom-
kanje v naši knjigi ni naravno; ona nima koro-
nov v slovenščini in ker jih nima, zamrzavalo bo
tudi v naši knjigi čedalje bolj in bolj, dokler ne
zamrzne v njej na vekomaj.

(упримопавъ) v brlinskem rokopisu, na kateri se
menda preveč opira prečastiti gospod pisatelj; le
misliti si je treba ta glagol v sestavu celega
stavka, na pr.: „vlegši se preporečim svoje duše“
in vsak naš človek preveče ga potem na nemški
jezik tako-le: „niedergelegt werde ich meinen
geist anvertrauen“. (Pride ša.)

Najnovejše vesti.

Trst 2. Deželni zbor tržaški se je zaključil
in ne razpuštil. (Glej politične vesti I)

Gorica 2. Po najvišem nalogu se je zasedanje
deželnega zbora odložilo.

Praga 2. Otvorivši se je prijavil deželni
maršal, da se zasedanje deželnega zbora po Naj-
viši naredbi zaključil z danasjajo sejo.

Praga 2. Kurija veleposestnikov deželnega
zbora češkega je odposlala večeraj kardinalu Ram-
pella brzojavno čestitke za papeža.

Trgovinske brzojavke in vsoti.

Budimpešta. Pšenica sajeson 9.09 9.10 Pšenica a
spomlad 1898 12.09 do 12.10 Oves za spomlad 6.51—6.53

Ri za spomlad 8.60. 8.62 Koruzaja za maj-juni 1898. —
Pšenica: ponudba in povpraševanje slabo. — Prodaja
nekoliko tisoč m. st. Vrems: lepo.

Havro. Kava Santos good average za mare 36.25

za juni 37.25
Hamborg. Santos good average za mesec april 30.25

za maj 30.50 za september 31.25 za december 31.75.

Dokazovalna borza 2. marca 1898.		
	danes	včeraj
Državni dolg v papirju	102.50	102.65
„ „ v srebru	102.40	102.50
Avstrijska renta v slatu	123.05	123.05
„ „ v kronah	102.50	102.55
Kreditne akcije	365.25	365.—
London 10 Lst.	120.20	120.15
Napoleoni	9.53	9.53
20 mark	11.75	11.75
100 itali. Ir	45.25	45.25

**Spiritus sinapis compositus
ALGOFON**
jedino sredstvo proti zobobolu, revmatič. glavobolu, migreni itd.
Steklenica z navodilom stane le 20 nč.
ter se dobiva jedino le v lekarni
PRAXMARER (Al due Mori) Piazza grande TRST.
Paziti na ponarejanje

100 do 300 gld.
zamerejo si pridobiti oseba vsakega stanu v vsa-
kem kraju gotovo in pošteno, brez kapitala in ri-
zika z razpečavanjem zakonito dovoljenih državnih
papirjev in srečk. Ponudbe pod naslovom Ludw'g
Oesterreicher VIII Deutschegasse 8, v Budimpešti.

ZAVOD
za uniformiranje in civilna krojačnica
FRANA JIRAS
ulica Caserma št. 9
priporoča se za napravo uniform in civilnih oblek.
Postrežba poštena.
Zaloga vseh vrst za uniforme po originalnih tovar-
niških cenah.

Pekarna, sladničarna, prodajalnica likerjev in finih vin
Piazza S. Giacomo 3 Trst.
Krak večkrat na dan svež. Meke vaakovratne. Pačfete nen-
plus ultra. Marsala, šna vina in likerje na debelo in drobno;
na dežele le proti pevatju. Postrežba točna, solidna in pe-
šena. Podpisani se pripreča prav tople sl. občinstva, oče-
bite za svatovršino, pleso, večerje, veselice itd.
H. STIBIEL,
lastnik.

ZALOGA POHIŠTVA IN OGLEDAL
Rafaela Italia
Via Malcanton št. 1.
Zaloga pohištva za jedilnice, spalnice in
sprejemnice, žimnic in peresnic, ogledal in
železnih blaganj, po cenah, da se ni bat
konkurence.

MEHANIČNA DELAVNICA
Josipa Matzenik & Karola Aite
Via S. Catterina št. 5 Via S. Catterina št. 5

vabi gg. kolesarje na ogled strojev, model
98, lastnega izdelka, iz najboljšega angleškega
materijala; modeli elegantni, posneti po an-
gleških in ameriških.

Glaček tok se jamči.
Popravljenja v tej stroki izvršujejo se točno in natančno.
Prodaja pripadkov. — Lastna peč za nikiliranje.

Hotel Volpich
„pri črnem orlu“ (Aquila nera)
TRST
Via S. Spiridione, Corso, Via S. Nicolò,
najbolj v središču
popolnoma na novo opravljen.
KOPELJI, VOZ K VSEM VLAKOM.
V prtiličju „Restavracija Pilsen“
od F. Volpicha.

Sloveča vina iz Visa
v zalogi vin Via S. Lazzaro št. 4.
Opolo iz Visa po 34 novč. liter,
„ „ fino „ 36 „ „
belo sladko „ 40 „ „
Kakor tudi najfinejša desertna
vina.
Prosto na dom od 5 lit. naprej.
Peter Benussi iz Visa.

Pri 4 letnih časih Barriera vecchia š. 7
Prilika za praznike in novo leto. Velika zaloga zim-
skih ogrinjaj (šjalov) v vseh barvah po gld. 3.60 in
gld. 1.20 Zbirka fritanja v raznih risanjih od 20, 30
in 37 novč. Moške srajce bele in barvane od 90
novč. naprej. Maje iz pliša za gospe po 65, 75
novč. in več
samo v prodajalnici
Pri 4 letnih časih Barriera vecchia š. 7

ZELEZNIŠKI VOZNI RED.
Državna železnica. (Postaja pri sv. Andreju)
Od dne 1. maja 1897.
ODHOD:
6.30 predp. v Herpelje, Ljubljano, na Dunaj, v Beljak.
8.30 „ v Herpelje, Rovinj, Pulj.
4.40 popol. v Herpelje, Divačo, Dunaj Pulj in Rovinj.
7.80 „ v brzovlak v Pulj, Divačo, Beljak na Dunaj
Lokalni vlak ob praznikih
2.15 popol. v Divačo.
DOHOD:
8.05 predp. iz Ljubljano, Divačo.
9.45 „ iz Pulja, Rovinja.
11.15 „ iz Herpelje, Ljubljane, Dunaja.
7.05 popol. iz Pulja, Rovinja, Ljubljano, Dunaja.
4.50 „ brzovlak Diva Pulja, Rovinja,
(Južna železnica (Postaja južno železnice.)
Od dne 1. maja 1897.
ODHOD:
7.45 predp. brzovlak na Dunaj, zveza z Reko.
8.25 „ brzovlak v Nabrežino, Benetke, Rim.
9.— „ omnibus v Nabrežino, Videm, Benetke in Verono.
9.55 „ poštni vlak na Dunaj, zveza s Pošto in Zagrebom
12.50 popol. omnibus v Kormin.
4.40 „ omnibus v Nabrežino, Videm, Rim.
6.25 „ poštni vlak na Dunaj, zveza z Reko.
8.05 „ brzovlak na Dunaj, zveza s Pešto, Reko
brzovlak v Kormin.
8.45 „ mešani vlak v Nabrežino, Videm, Bha.
10.— „ mešani vlak do Mürzschlaga.
Lokalna vlaka ob praznikih.
2.— „ v Gorico, Kormin, Čorvinjan.
4.25 „ v Nabrežino.
Tedenški vlak:
7.50 popol. (sreda) ekspres v Ostende.
DOHOD:
6.55 predp. mešani vlak iz Mürzschlaga, Beljaka, itd.
7.30 „ mešani vlak iz Milana, Vidma, Nabrežine.
8.35 „ brzovlak iz Kormina,
9.25 „ brzovlak z Dunaja.
10.25 „ poštni vlak z Dunaja, zveza z Reko.
10.37 „ brzovlak iz Rima, Benetk.
11.20 „ omnibus iz Rima, Benetk, Nabrežine.
5.40 popol. poštni vlak z Dunaja.
7.45 „ omnibus iz Verone, Kormina, Nabrežine.
8.30 „ brzovlak iz Milana, Benetk, Vidma, Nabrežina
8.56 „ brzovlak z Dunaja zveza z Reko.